

Değerli Konuklar

Pamukkale üniversitesinin 2008 yılı akademik yükseltme ve Fahri doktora törenine hoşgeldiniz.

Her sene açılış töreninde düzenlediğimiz akademik yükseltme törenini bu sene farklı bir şekilde yapıyoruz. Genç üniversitemizde Akademisyenlere verdiğimiz önemi göstermek ve Pamukkale Üniversitesi kimliği oluşturma çabalarımızın bir parçası olarak akademik gelenekler oluşturmak istiyoruz. Bundan sonra her yıl, yılın ilk yarısında iki akademik tören yapacağız, birinci tören bir önceki yıl akademik yükseltmeleri yapılan öğretim üyelerimizin biniş töreni, ikinci tören ise gene bir önceki yıl çeşitli konularda ödül alan, proje gerçekleştiren veya yayın yapan öğretim üyelerimizin ödül töreni olacak. Bu törenleri, genç akademisyen adaylarına olumlu örnekleri gösterme ve konuklarımıza üniversitemizi tanıtmaya fırsatı olarak görüyoruz. Tören akışı yetiştiğimiz köklü üniversitelerdeki akademik geleneklere göre oluşturulmuştur, bu yüzden biraz alışılmadık dışında olabilir, üniversite kimliği oluşturma çabamızın bir parçası olarak değerlendirilip, hoşgörüle karşılanmasını diliyoruz.

Bu sene bu törenimizin kapsamını genişleten, mutlu ve gurur verici bir olay daha gerçekleşti. Üniversite senatomuz Sayın Patrick Joseph Hickey'i Fahri Doktor ünvanına layık gördüğünü ilan etti. Kendisi de bu onursal ünvanı kabul ederek Pamukkale Üniversitesine olan saygısını gösterdi.

Pamukkale Üniversitesi Senatosu'nun Fahri Doktora vermesinin en önemli amacı, dünya çapında başarılı çalışmaları olan, insanlığa, ülkemize ve üniversitemize büyük katkıları bulunan kişilere yaptıklarını bildiğimizi,

takdir ettiğimizi, onları hiç unutmuyacağımızı ifade etmek ve bunu dünyaya ilan etmektir.

Pamukkale Üniversitesi 15 yaşında genç bir üniversite, bizler öğrencilerimizi en iyi şekilde yetiştirmeye gayret ediyor, onlara hedefler gösteriyor, örnek olmaya çalışıyoruz. Ama öğrencilerimizin dünyada başarılı olmuş, bilime, insanlığa hizmet etmiş kişileri de tanınmasını, onlara kendisini yakın hissetmesini, bir alanda en üst noktaya gelmiş kişileri örnek almasını sağlamak da bizim görevimiz. Bu onursal ünvanla aynı zamanda öğrencilerimizi, büyük insanlarla aynı kimlik altında buluşturmak istiyoruz. Aldıkları diplomanın taşıdığı kimliği evrensel bir kimlik yapmak istiyoruz.

Sayın Mr. Hickey bu saydığım amaçları temsil eden çok değerli bir insan. Hayatını sporun, barışın ve kardeşliğin kısaca olimpizm ruhunun gelişmesine adanmış bir sporcu, yönetici. Kendisi gibi idealist insanları ağırlamak bizler için büyük bir onur. Biz üniversitemizde sporun ön plana geçmesi için büyük çaba harcıyoruz. Sayın Mr. Hickey bu ödülü kabul ederek aynı zamanda Pamukkale Üniversitesi'nde olimpizm ruhunun yaşatılmasına da büyük destek vermiş oluyor. Kendisine Pamukkale Üniversite'li, yani bizden biri, olmayı kabul ettiği için şahsen teşekkür ediyorum.

Bugün burada hakkettikleri ünvanları temsilen, binişleri giyecek arkadaşlarımız kimlerdir?

Akademisyen olmak ne demek?

Bunu tanımlamak çok zor. Tek başına bir makale konusu olabilir. Belki kısaca şu şekilde ifade edebilirim: Çok uzun yıllarını başarıp başaramayacağından emin olmadan, bir bilim alanında çalışmaya, kendini

ve başkalarını yetiştirmeye adanmak ve üstelik bunu belirsiz, dengesiz mali koşullar altında yapmak demek.

Tabii bu tanıma bakarak ülkemizin akıllı bireylerinin akademisyen olduğunu iddia etmek biraz zorlaşıyor.

Bireysel çaba, sabır ve fedakarlık gerektiriyor. Sonuçta çoğunlukla elde edilen, saygın bir ünvan, öğrencilerinizin minnettarlığı, insanlığa karşı görevini yapmış olmanın huzuru.

Bugün burada akademik yükseltmelerini yapacağımız arkadaşlarımız giderek kaybolan fedakar bir neslin temsilcileridirler. Çok uzun yıllar, fiziksel koşullar ve maddi getiri anlamında olumsuz şartlarda çalışmış ama hiçbir zaman bilimadamlığının gerektirdiği görevleri ihmal etmemişlerdir. Kuruluşumuzdan bu yana geçen 15 yıl içinde hem öğrencilerin eğitimine, hem de araştırma çalışmalarına büyük katkıda bulunmuşlardır. Hepsine huzurunuzda teşekkür etmek istiyorum.

Üniversitemiz giderek büyüyor, gelişiyor. Hem fiziki anlamda hem akademik altyapı anlamında eksiklikleri tamamlanıyor. 25 000 öğrencisiyle, 1400 akademik personeliyle, 180.000 m2 kapalı alanlarıyla artık büyük bir üniversiteyiz.

Bütün bunlara rağmen, bazen birbirimizle konuşurken, kendi kendimizi sorguluyoruz.

Soru şu: Üniversite olmanın bütün şartlarını yerine getirdik mi?

Binalarımız, eğitim sistemimiz, araştırma fonlarımız, sosyal tesislerimiz, şehirle ilişkilerimiz bu bağlamda tek tek ele alınıp inceleniyor. Ama bu unsurlardan hiçbiri temel yapı elemanı değil.

Üniversitenin temelinde bilim adamının niteliği ve ona verilen değer var. Eğer üniversitemizde kendine güvenen, grupların, yönetimin, düşüncelerin ve inançların baskısına karşı fikir üretebilen ve fikrini açıklamaktan korkmayan bireyler varsa, fiziksel yapılarımız nasıl olursa olsun biz artık bir üniversiteyiz.

Benim bütün akademisyenlerimizin bu nitelikleri taşıdığına, genç adayların da bu davranışları örnek aldığına inancım tam. Aksini düşünmek geleceğe inanmamak anlamına gelir ve bu üniversitenin ruhuna aykırıdır.

Bizler gelecek için buradayız, hayalimiz, umudumuz, çalışmalarımız gelecek üstüne. Fiziki çevre şartları, özlük haklarımız, yapısal sorunlar düzeldikçe bizlerin verimliliği ve güveni logaritmik olarak artıyor. Ama bugüne kadar hiçbir zaman bunları ön şart olarak ileri sürmedik. Aksi takdirde bugün burada biniş giydirecek öğretim üyesi bulamazdık.

Bu söylediklerimden biz her şartta idare ederiz, yeni birşey yapmaya gerek yok anlamı çıkmasın. Çünkü biraz önce tanımladığım akademisyenlerin sonu gelmektedir. Yıllardır özlük haklarındaki artan olumsuzluklar ve araştırma görevliliği konusunda uygulanan politikalar nedeniyle kaynaklarımız maddi ve manevi anlamda kurumaktadır. Acil önlemler alınır, ancak, bundan sonraki 10-20 yıllık dönemler kurtarılabilir.

Konuşmama burada son verirken, hepinize 1. Geleneksel akademik yükseltme ve Fahri Doktora törenine katıldığınız için teşekkür ediyor ve saygılarımı sunuyorum.